

Tilfælde Hovedbestemmelsen staar fast, efter hvilken Beboelseslejligheder ikke maa tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse. Udvalget har derfor, for at fremme Sagen, ikke noget imod at acceptere denne Ændring.

Den Ændring, der er foretaget i § 6, er i Hovedsagen af redaktionel Art, idet den tilsigter at bringe Paragraffens Bestemmelser, der angaar Kommunens Ret til paa Ejerens Bekostning at tilbageføre vedkommende Bygning til den oprindelige Skikkelse, i Overensstemmelse med den Ændring, der, som før omtalt, er foretaget i § 3.

Jeg kommer endelig til Ændringerne i § 7. Denne Paragraf bestemmer i Folketingets Affattelse, at Lovens Gyldighed udløber Oktober Flyttedag 1918. Her har Landstinget foretaget den Ændring, at „Oktober“ er ombyttet med „April“, saa at Lovens Gyldighed udløber April Flyttedag 1918, og der er endvidere tilføjet: „for saa vidt Lovens Gyldighed ikke forinden ophæves ved kgl. Anordning“. Ogsaa denne Ændring kan Udvalget acceptere, idet man betragter det som en Selvfølge, at begge Ting let vil enes om en Forlængelse af Loven, hvis der til April Flyttedag 1918 fremdeles skulde være Brug for den.

Ud fra den Begrundelse, jeg her har fremført, kan Folketingets Udvalg anbefale at stemme for Lovforslaget i Landstingets Affattelse.

Fraenkel: Naar jeg maa gøre en kort Bemærkning ud over at anbefale Lovforslagets Vedtagelse, som det nu foreligger, beror det paa et praktisk Tilfælde, i Anledning af hvilket man har henvendt sig til mig og anmodet mig om udtrykkelig under Debatten her at faa slaaet en bestemt Opfattelse fast med Hensyn til Retten til at nedrive Bygninger, som ikke anvendes til Beboelse. Der staar i § 1, at Indenrigsministeren kan bestemme efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen, at Nedrivning af Bygninger med Beboelseslejligheder i den paagældende Kommune kun maa finde Sted o. s. v. Der nærer jeg ingen Tvivl om, hvad det Udtryk vil sige: med Beboelseslejligheder. Det vil sige: med Lejligheder, som i det givne Øjeblik er beboede. Men der er altsaa rejst Tvivl om, hvorvidt man — for at tage det praktiske Eksempel, der foreligger —, naar man har købt en Ejendom i den Hensigt at udvide sine Kontorer og denne Ejendom fra øverst til nederst i

Forvejen har været anvendt til Kontorer, maa have Ret til at nedrive Ejendommen for at anvende den i det Øjemed, i hvilket den hidtil har været anvendt. Efter min Opfattelse af Paragraffen har man selvfølgelig Ret til det, men da jeg er anmodet derom, stiller jeg det Spørgsmaal direkte til Ministeren. Jeg gaar ud fra, at han opfatter Sagen paa samme Maade som jeg.

Indenrigsministeren (Rode): Det forekommer mig, at der ikke kan være Tvivl om, at „Bygninger med Beboelseslejligheder“ er „Bygninger, hvori der findes Lejligheder indrettede til Beboelse“. Hvorvidt de i det paagældende Øjeblik faktisk har været beboede eller ikke, synes mig ikke at være det afgørende, men hvorvidt disse Bygninger har været indrettede til Beboelseslejligheder, maa efter min Mening være det afgørende for, om Samtykket kan gives.

Fraenkel: Det forekommer mig, at Ministeren ikke hævdede Tvivlen for Lejligheder, som bruges til Kontorer. Om dem kan man godt sige, at de er indrettede til Beboelse, for saa vidt som et Værelse lige saa godt kan bruges til Beboelse som til Kontorer, men jeg stiller altsaa nu det direkte Spørgsmaal, om efter Lovforslaget, som det nu foreligger, en Bygning, som i dette Øjeblik anvendes til Kontorbrug, kan nedrives for at anvendes i samme Øjemed efter Nedrivningen. Har man Lov til det?

Indenrigsministeren (Rode): Der er i Loven ikke Tale om et Forbud, men om at indføre en vis Kontrol. Der indføres en Bestemmelse, hvorefter et Samtykke skal gives. Det er altsaa Spørgsmaalet, hvornaar man kan foretage det betegnede uden Samtykke, og hvornaar Samtykke kræves. I det Øjeblik Samtykke kræves, er det Kommunalbestyrelsen, der skal give Samtykket, men hvis Kommunalbestyrelsen ikke giver Samtykke, kan Sagen appelleres til Indenrigsministeriet. Hvis der er Tale om en Bygning, i hvilken der er Lejligheder, som længe har været benyttede til Kontorbrug, og som man ønsker at nedrive for atter at opføre den til Kontorbrug, er Spørgsmaalet altsaa, om der hertil udkræves Samtykke eller ej, og hvis der opstaar Tvivl i saa Henseende, maa Afgørelse træffes under Hensyn til de i Ejendommen foreliggende Forhold. Naar jeg tidligere udtrykte det